

Εὐστράτιος Ἀργέντης, Χίος, ἰατρός τὸ ἐπάγγελμα, εἰδήμων τῆς τε ἑλληνικῆς, ἰταλικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσης, ἔμπειρος δὲ καὶ τῆς ἑβραϊκῆς καὶ ἀραβικῆς, καὶ τὰ μάλιστα ἐξησχημένος ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς θεολογικὰς συζητήσεις. Περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀργέντου γινώσκομεν ἐλάχιστα. Ὁ αὐτὸς λέγει ἐν τῷ κατὰ ἀζύμων συνταγματίῳ αὐτοῦ (σελ. 85) ὅτι ἐν ἔτει 1719 ὤδευεν ἀπὸ Βενετίας εἰς Γερμανίαν. Ἐκ δὲ τῶν προλεγομένων τοῦ αὐτοῦ συντάγματος δηλοῦται, ὅτι διέτριβεν ἐν Καίρφ, ὅτι ἐκεῖ γνωρίσας αὐτὸν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος (τῷ 1748) „καὶ θαυμάσας τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν εὐμάθειαν, καὶ μάλιστα τὴν εἰς τὴν θείαν Γραφὴν ἀκριβεστάτην ἐμπειρίαν, ὅσῃν τε περὶ τὰ δόγματα, ὅσῃν τε περὶ τὰ ἥθη τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποβλέπει· πρὸς δὲ καὶ τὸ φιλόληθες, τὸ ἱστορικόν, τὸ εἰς ἀκρίβειαν ἐξεταστικόν, τὸ εἰς τὰ θεῖα νοήματα διακριτικόν, τὸ εἰς τὰ λόγια τῶν θείων Πατέρων καὶ ἱερῶν Συνόδων συμφωνητικόν, τὸ λαμπρὸν τοῦ λόγου, τὸ σαφές, τὸ τακτικόν, ἔκρινεν εὐλογον τοῦτον παραστῆσαι ἀπολογηθῆναι τοῖς Παπισταῖς“. Ἦσαν γὰρ τοιοῦτοι ἐκεῖ παρὰ τοῦ Πάπα πεμφθέντες, καὶ ἐζήτουν φιλονεικῆσαι περὶ δογμάτων. Καὶ δὴ διελέχθη ὁ Ἀργέντης ἐνώπιον ὀρθοδόξων καὶ παπιστῶν πρὸς δύο Λατίνους ἱερεῖς, καὶ κατετροπώσατο αὐτοὺς διὰ τῶν λογίων τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων(α). Ὁ Ἀργέντης ἐτελεύτησε μετὰ τὸ ἔτος 1755 καὶ πρὸ τοῦ ἔτους 1760. Τὰ κατὰ Λατίνων συγγράμματα τοῦ Ἀργέντου εἰσὶ 1) Σύνταγμα κατὰ ἀζύμων, εἰς τρία διαιρηθὲν τμήματα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐστὶ περὶ ὕλης τοῦ μυστηρίου, τὸ δὲ δεύτερον περὶ ἁγιασμοῦ τοῦ μυστηρίου, τὸ δὲ τρίτον περὶ κλήσεως τοῦ

(α) Βλ. Σύνταγμα κατὰ ἀζύμων τμήμα γ' κεφ. α' ἀρθ. ε'.

